

TAN A

vóru reglurnar nógv strangari enn tær eru nú.

– Tá var tað eitt krav, at tær gomlu, útgingnu neyðrakettirnar, skuldu latast inn aftur, annars fekst tú ikki nýggjar, so tað er harmiligt, at tað er slakað so nógv á hesum øki, sigur hann.

Tí sigur hann, at tað verður neyðugt at fara aftur til tað gamla, har tað verður kravt, at gamlar neyðrakettir verða lætnar inn aftur, áðrenn nýggjar verða útflýggjaðar, sigur hann.

Hann sigur, at ein trupulleiki er, at nú á døgum eru tað so nógv, sum selja neyðrakettir, og tað er lítið og einki eftirlit við, hvussu tað verður umsitið. Men hann hevur ikki slept ætlanini um at fáa betri eftirlit

við, hvussu neyðrakettir verða handfarnar.

Umframt tey, sum selja neyðrakettir, kann talan eisini vera um at fáa skipasýnið upp í.

– Í gomlum døgum var tað krav, at tað skuldu fyrast í dagbókina hjá skipinum, tá ið neyðrakettir komu umborð, og tá ið tær vórðu lætnar inn aftur, tí nýggjar skuldi umborð.

Seinastu árin er glið komið á, so tað eftirlitið er burtur og tí verður tað neyðugt at tátta í, sigur Henrik Old.

Og tað verður eitt arbeiðið, hann fer at taka upp aftur beint eftir nýggjar.

Eru ógjørsligar at sløkkja

Neyðrakettir eru gjørdar soleiðis, at tær skulu brenna í øllum veðri og undir øllum umstøðum. Tí eru tær ein marra hjá sløkkiliðunum um landið, nú nýggjárið stundar til.

DANIAL AV RANA

Tað er ólógligt at skjóta neyðrakettir, uttan so, at tú ert í neyð. Soleiðis sæð er ikki neyðugt við nøkrum øðrum forboðið móti neyðrakettum á nýggjárinum.

Onkur heldur kanska, at okkurt undantak er galdandi í samband við nýttárháld, men so er ikki.

Kortini telja tær í hundravis, neyðrakettirnar, sum verða skotnar á nýggjárinum, um alt landið.

Henrik Old, landsstýrismaður, hevur áður mint fólk á, at forboð er móti at skjóta neyðrakettir og aftur í ár minnir hann aðrastaðni í blaðnum á vandan við teimum.

– Tað er jú forboð, tað er ikki nakað nýtt í tí, sigur Heini Østerø, átakslleiðari hjá Tórshavnar Sløkkiliði.

Tað eru í høvuðsheitum tveir trupulleikar av at neyðrakettir verða skotnar á nýggjárinum. Onnur er, at hetta kann órógva, um onkur er, sum veruliga er í neyð. Hin er, at neyðrakettirnar eru sera brandfarligar. Ofta er eldur kyndaður í hús av neyðrakettum, sum eru dotnar niður á tekjur, og onkur hús eru eisini brunnin í grund av somu orsök.

– Trupulleikin við neyðrakettunum er, at tað eru so gott sum ógjørsligar at sløkkja, sigur Heini Østerø. Hann vísir á, at tær eru gjørdar á slíkan hátt, at tær skulu brenna víðari, hóast tær lenda í havninum.

– Tí nyttar tað lítið hjá okkum at spula vatn á tær fyri at sløkkja tær, sigur hann.

Virkna innihaldið í neyðrakettum er fosfor, eitt evni, sum reagerar, tá tað kemur í samband við

vatn. Tí slókna tær ikki, tá tær lenda í havinum, ei heldur, tá tær verða spulaðar.

– Neyðrakettirnar eru gjørdar fyri at kunna skjótast upp í øllum veðrið og fyri at brenna í øllum veðrið og undir øllum umstøðum. Tað sigur seg sjálvt, at tað er ein stór avbjóðing, um ein slíkur lutur lendur millum hús, sigur Heini Østerø.

– Um ein neyðrakett lendur á til dømis eini aluminiumstekju, so smeltar hon hol í tekjuna og dettur niður í húsini

og festir eld í ovasta loft. Har liggur hon so og brennur, inntil fosforið er uppi. Tá kann skaðin gerast sera stórur, sigur hann.

Heini Østerø sigur, at neyðrakettir eru ein nógv størri trupulleiki enn vanligar rakettir.

– Vanligar rakettir brenna als ikki líka heitt sum neyðrakettir. Tær skulu jú brenna í øllum veðrið. Tú minnst kanska frá skúlanum, tá tit koyrdu fosfor ella magnesium í vatn, tað blívur bara við at brenna. Soleiðis er við neyðrakettunum, sigur hann.

Hann kann ikki siga neyvt, hvussu ofta, neyðrakettir raka hús, men sigur, at tað hendir meiri enn so.

– Tað er javnan, at vit mugu rykkja út á nýttárinum, tí at vit fáa fráboðanir um neyðrakettir, sigur hann.

Heini Østerø sigur eisini, at brandstøðin er partur av tilbúgviningini og tí mugu teir eisini út at leita, um illgruni er um, at onkur er í neyð. Hetta er serliga ein trupulleiki, um fólk skjóta neyðrakettir áðrenn ella aftaná midnátt.

Tað eru einans nakrir fáir góðkendir forhandlarar av neyðrakettum og fyri at keypa neyðrakett frá teimum, skal ein persónur hava loyvi frá løggregluni. Her heldur Heini Østerø, at møguleikin er at avmarka nýtsluni av neyðrakettum á nýttárinum.

Neyðrakettir halda vanligi í tryg og so skulu tær skiftast út. Tá er tað, at mong nýta møguleikan at taka gomlu, útgingnu rakettirnar heim við og goyma tær til nýggj-árhaldið

– Eitt gott boð hevði verið, at tá fólk skulu skifta neyðrakettirnar út, verður sett sum treyt, at tær gomlu verða handaðar inn aftur, so at tær kunnu burturbeinast for-svarliga, heldur Heini Østerø.

– Um Henrik Old ynskir at seta forboð mót teimum, so

burdi hann havt allar møguleikar til tess, tí sum sagt, so er tað longu forboð móti at skjóta neyðrakettir, uttan so, at ein er neyðstaddur, sigur hann.

Neyðrakettir eru gjørdar til at brenna í øllum veðrið og undir øllum umstøðum, eisini í vatni.

Tær verða skotnar 300 metrar upp í loft og dala so niður í fallskíggja, meðan tær brenna.

Tær brenna í 40 sekund og síggjast upp til 5 fjórðingar.